

Sygn. akt II KZ 47/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,  
w dniu 24 listopada 2021 r., zażalenia skazanego  
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 17 września 2021 r., sygn. akt II AKa (...),  
o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie  
uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 25 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

po s t a n o w i ł:

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie**

### UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęło zażalenie A. K. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...), mocą którego odmówiono skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego. Skarżący, postulując uchylenie tego orzeczenia, podjął próbę wykazania, że nie mógł dokonać czynności procesowej w terminie, gdyż uniemożliwiły mu to następujące okoliczności: brak kontaktu z adwokatem i nie stawienie się obrońcy na ogłoszeniu wyroku w jego sprawie. Jednocześnie wskazał, że uważa orzeczenie skazujące za rażąco niesprawiedliwe.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

U podstaw zaskarżonego postanowienia legł argument, że przedstawione przez skazanego przyczyny niedochowania terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia Sądu odwoławczego nie należały do okoliczności o charakterze „niezależnym od strony”. Tymczasem warunkiem przywrócenia siedmiodniowego terminu do dokonania czynności jest wskazanie takich przeszkód, których strona nie mogła usunąć – wynika to niezbitie z art. 126 § 1 k.p.k.

Pogląd reprezentowany w zaskarżonym postanowieniu zasługiwał na pełną aprobatę. Zacząć trzeba od tego, że obowiązek należytego wykazania okoliczności wymienionych w art. 126 § 1 k.p.k. obciążał stronę i - co trzeba z całą mocą podkreślić - skarżący nie uczynił zadość temu wymogowi. Przede wszystkim z żądania nie wynikało nic ponad to, że skazany nie wiedział, iż jego obrońcy nie było na ogłoszeniu wyroku. W tym kontekście warto zwrócić uwagę na trzy kwestie: po pierwsze, obecność obrońcy podczas ogłoszenia orzeczenia nie jest obowiązkowa (art. 419 § 1 k.p.k.), po drugie, skoro o terminie pierwszej rozprawy odwoławczej w dniu 21 maja 2021 r. skazany został skutecznie zawiadomiony, to nie było przeszkód, aby w tym dniu skontaktował się choćby telefonicznie z adwokatem lub z Sądem Apelacyjnym w (...) w celu uzyskania informacji o biegu sprawy, i po trzecie, obrońca z urzędu nie ponosi odpowiedzialności za niepowiadomienie skazanego o treści wyroku Sądu odwoławczego z 25 maja 2021 r., albowiem od momentu ogłoszenia tego orzeczenia, zgodnie z treścią art. 84 § 2 k.p.k., nie był już zobowiązany do pełnienia działań obrończych (zob. postanow. SN z: 11 marca 2021 r., V KZ 10/21; 24 marca 2021 r., V KZ 11/21; 20 kwietnia 2021 r., III KZ 6/21).

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.